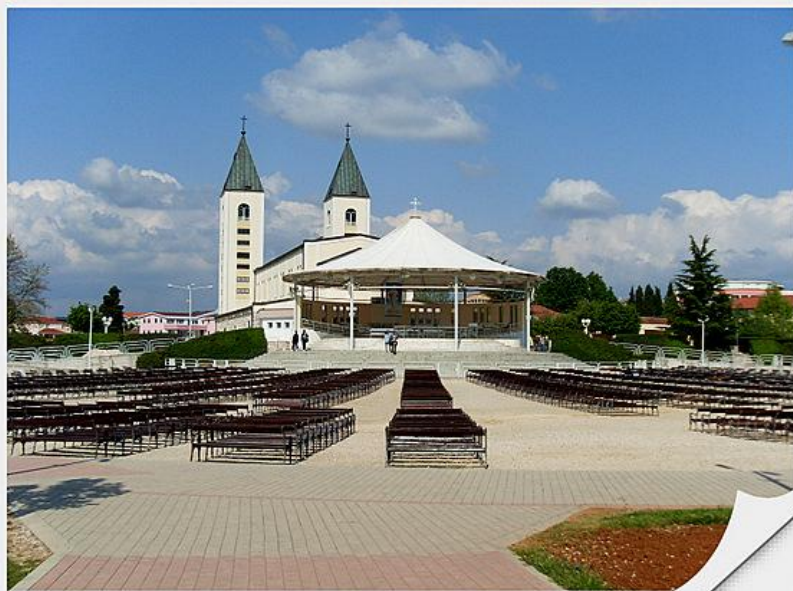

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, květen 2009 (č.62)

Medžugorje

**Pout' chomutovské a jirkovské farnosti
do bosenského místa modlitby
ve dnech 30.4.-6.5.2009**

Svátky v květnu:

- 1.5. Svatý Josef, dělník
- 3.5. Svatý Filip a Jakub, apoštolové
- 8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí
- 14.5. Svatý Matěj, apoštol
- 16.5. Svatý Jan Nepomucký, patron české země
- 21.5. Nanebevstoupení Páně
- 30.5. Svátek svaté Zdislavy, hlavní patronky litoměřické diecéze
- 31.5. Navštívení Panny Marie / Soslání Ducha Svatého

Jan Nepomucký
Kostel Jirkov

Pozvánky na květen:

* V rámci **eucharistických dnů** a proseb za naši diecézi bude 2.5. (sobota) po bohoslužbě v 9:00 hod. následovat adorace.

* Na **Květnově** je vikariátní eucharistický den v **sobotu 9. května**. Program:

/když bude dobré počasí, zájemci můžou jít už v pátek na vigílii/

09:15 odjezd autobusu z Jirkova (hudební škola)

09:25 zastávka v Chomutově (divadlo)

10:00 pobožnost na „růžencových“ schodech

10:30 mše svatá ze svatodušní vigílie za duchovní obnovu naši a celého kraje (za účasti kněží krušnohorského vikariátu a hostů)

11:30 poklona Panně Marii 12:00 oběd (občerstvení v poutním stánku)

12:30 vystavení Nejsvětější svátosti

13:00-13:55 společná adorace, Te Deum, svátostné požehnání

14:00 odjezd autobusu do Chomutova a Jirkova

* V sobotu 23.5. je kromě mše v 9:00 hod. také pobožnost pro německé rodáky **Görkau Freundeskreis** - kolem 9:45 hodin.

* V pátek 29.5. je mše 17:00 v kapli v **Jirkově - Vinařicích**. Po mši bude májová pobožnost.

* V sobotu 30.5. je pouť u svaté Zdislavy v **Jablonném** v Podještědí

* V neděli 31.5. je mše svatá v **Boleboři** v 15:00 hodin.

Jednodenní poutní zájezd plánujeme **do Mariánských Radčic** v sobotu 13.6. Udělte si prosím pro tento den volno.

Prázdninový pobyt pro děti a mládež bude ve dnech 9.8.-15.8. v Boršicích.

Stalo se v dubnu:

Pohřeb: Karolína Brhelová, Juraj Hudák

Pohřeb otce vikáře Jana Kozára v Chomutově. Přímo slavnost víry se odehrála v děkanském kostele a posléze v ulicích města Chomutova. Dlouhým průvodem se procházelo městem za zpěvu žalmů až ke kněžské hrobce na hřbitov, kde byly ostatky otce Jana uloženy k odpočinku. Proslov pronesl otec Alois, chomutovský farář. Otec Josef Čermák promluvil za kněze krušnohorského vikariátu a biskup Jan Baxant obřady vedl. Pohřebních obřadů byla přítomna chomutovská primátorka ing.Řápková a především plný kostel věřících jak z Chomutova, tak i z Kadaně, Jirkova, Litvínova a dalších míst.

Jan Kozár se narodil 4.3.1933 v Opatovicích u Vyškova. Na kněze byl vysvěcen v Litoměřicích roku 1963. Působil jako kaplan v Teplicích, poté na samostatných místech v Horním Jiřetíně, Kadani a Chomutově. Roku 1995 byl jmenován kanovníkem Litoměřické kapituly. Dlouhá léta působil jako vikář Krušnohorského vikariátu. Zemřel 31.3.2009. Pohřeb se konal 6.4.2009—na začátku předvelikonočního Svatého týdne. R.I.P.

Křesťanské velikonoce v Jirkově

I přes úmrtí nám všem blízkého otce vikáře—nebo právě proto, jsme prožívali velikonoce s bázní. S bázní z hrůzy smrti, kterou se netajil ani Ježíš Kristus v Getsemanské zahradě- a zároveň s bázní při pohledu na tajemství vzkříšení. Smrt a vzkříšení patří k jaru a velikonočům. Kež se naplní tato dvě tajemství i v životě P.Jana Kozára.

Chtěl bych poděkovat všem těm, kteří přispěli k důstojné oslavě velikonoce - Zeleného čtvrtku, Velkého pátku, Bílé soboty, Hodu Božího velikonočního

a i velikonočního pondělí. Především bych chtěl zmínit službu ministrantů, varhanic a zpěvaček; dále těch, kdo uklízeli a zdobili kostel (a faru). Závěrem těm, kteří přišli držet modlitební stráž k „božímu hrobu“ na Bílou sobotu; těm, kteří se účastnili pátečních Křížových cest a těm, kteří uposlechli výzvy k obrácení a pokání. Gratuluji všem, kteří přemohli sami sebe a smířili se s Bohem i lidmi ve svátosti smíření.

Letošní velikonoce byly výjimečné v provedení prvních pašijí - těch o Květné neděli. Sestra Imelda nacvičila s dětmi **divadelní ztvárnění** události zatčení, souzení a utrpení Ježíše Krista podle biblických zpráv. Bylo třeba naučit se text, připravit kostýmy, dohlížet na pravidelné zkoušky. A tak děti si letos pašije nejen pozorně vyslechli, ale i prožili na vlastní kůži.

Radost ze zmrtvýchvstání začala už na vigilií v sobotu večer. Žehnali jsme krásný plamen, z něhož bylo vzato „**Světlo Kristovo**“. Požehnaný plamen paškálu byl předáván dál a brzy se tmavý kostel naplnil množstvím malých světýlek. Nejhezčí bohoslužba v roce. Ten večer jsme se zřekli zlého ducha, vyznali víru v Boha a pokropení vodou svěcenou začali nový život.

Na neděli velikonoční už bývají žehnány a kropy i **pokrm**y, které nás mají držet při životě a v jejichž síle máme konat dobro. Kostelem se o svátcích šířila vůně kadidla. Jím se okužuje na znamení

úcty jednak **kříž**, na kterém Kristus zemřel, jednak velikonoční **svíce**—paškál— znamení vítězného života—Ježíš Kristus přece řekl: „Já jsem světlo světa.“ Okužuje se také **oltář**—místo nekrvavého zpřítomnění velikopáteční Kristovy oběti a okužuje se kniha **evangeliář**—ze které se předčítají zprávy o Kristově zmrtvýchvstání. Nejedna věřící se však z množství kadidlového kouře rozkašlal. Ale to ke svátkům patří. Na velikonoční pondělí měli spíše radost farář s ministranty, když po mši svaté „šlahali“ pomlázkou ženy, vycházející z kostela. Koleda vajec a sladkostí byla letos vel-

m i
slušná. Tož tak. To byly letošní velikonoce. Ale neskončily docela. Katolická církev slaví tzv. dobu velikonoční ještě dalších **50 dní**! Při bohoslužbách se dál používá roucho bílé slavnostní barvy a zpívá se Aleluja. Doba velikonoční končí letos 31.května, a to svátkem Soslání Ducha Svatého.

Novou hasičskou cisternu pro hasiče z Jirkova požehnal 30.března P.Alois z Chomutova. Po padesáti letech mají jirkovští hasiči novou stříkačku. Cisterna CAS je na podvozku Mercedes Benz 1329 ASF 4x2, její nádrž má objem 3 000 litrů. Účelem žehnání je docílit, aby auto sloužilo k prospěchu života a aby se i hasiči vraceli ve zdraví zpět.

Sčítání návštěvníků bohoslužeb se konalo na příkaz biskupa Jana v našich farnostech 19.4. Děkanský kostel navštívilo tento den 80 věřících, ve Strupčicích bylo 15 lidí. Nedělních mší se účastní i věřící v obou kaplích domovů důchodců, tedy cca 20 lidí. Pro biskupství se počítala také výše nedělní sbírky. Ta činila v Jirkově asi 1600 Kč, ve Strupčicích 330 Kč.

Mládež v sobotu 18.dubna navštívila **festival křesťanských písní** v Teplicích - tzv. **Tepfest**. Ten je pořádán místními salesiány a evangelickými církvemi. V kulturním domě se sešla asi stovka příznivců. Zazněla hudba vánoční, pop i rock a dokonce křesťanský metal. To už bylo dost drsné. Asi největším tahákem byla kapela PROROCK z Prahy. Podle organizátora P.Stanislava z Teplic by se měl konat i příští ročník a měly by být pozvány i další kapely. Že by nová tradice?

Ve čtvrtek 16.dubna se konalo v Jirkově **setkání kněží** z Krušnohorského vikariátu. Mši svatou celebroul P.Josef Čermák z Kadaně. Po mši svaté pokračovalo setkání na děkanství. Projednávala se nová situace na biskupství a příprava poutě na Květnov 9.5.2009. Děkuji ženám, které zajišťovaly oběd.

Nečekaně pěknou výmalbu provedly Šárka s Janou ve **farní pingpongárně**. Místnost ožila zářivě bílou barvou a barevnými malůvkami. Kdo je chce spatřit, necht' přijde. Většinou se tu hraje „pinčes“ každou neděli od 15:00 hod.

MISIJNÍ PRAGA V3S V JIRKOVĚ

Pokud si vzpomínáte na poutavé vyprávění Blažeje Helii na faře v Jirkově o misiích— např. jak stavěl záchody a spoustu fotografií malých černoušků, ale také o únosu misionáře - tak to bylo právě z farnosti Baie de Henne na Haiti. Právě sem míří v těchto dnech pomoc ve formě různých potřebných věcí, ale především nezdolné Pragy V3S. Byli jsme v Jirkově požádáni o přenocování výpravy, která na Haiti míří. Jedno ze dvou aut Praga V3S, spolu s doprovodným vozidlem a odvážnou posádkou, potřebovalo někde přespát a pohlídat věci, aby druhý den mohli vyrazit dál do Německa, do přístavu Brementhaven a odtud lodí do Port-au-Prince na Haiti. U nás vše pohlídal statečný pes Rex. Pětičlenná posádka už nad ránem 20.4. vyrážela na další cestu, aby se jim prý motor tolik nepřehříval. Jedním z řidičů je farář Pavel Pokorný z Jabloného nad Orlicí (na obr.vlevo). „Oslovili mě organizátoři projektu, kteří pocházejí z mojí farnosti. Věděli, že mám potřebné řidičské oprávnění. Také chtěli podpořit duchovní rozměr celé akce. Je to pomoc lidem. Rád jsem si kvůli této cestě vzal na pár dní dovolenou.“

Haiti se nachází, spolu se sousedním státem Dominikánskou republikou, na ostrově Hispaniola, ležícím v Karibském moři mezi Kubou a Portorikem. Haiti je nejchudší zemí na západní polokouli a vůbec jednou z nejchudších zemí na světě (80 % obyvatel zde žije pod hranicí chudoby). Misijní práce v této ostrovní zemi patří k nejnáročnějším svého druhu. Česká misie na Haiti zajišťuje již několik let základní sociální zázemí pro obyvatele farnosti Baie de Henne (cca 10 000 ob.). Jsou zde špatné přírodní podmínky a obyvatelé mají málo rozvinutý zodpovědný přístup k trvale udržitelnému životu a práci. V misii funguje škola, buduje se ošetrovna a tržiště. Více se dozvíte na internetu: www.praga-haiti.cz

Plnomocné odpustky v Březně

Mše svatá (po dvanácti letech) ke cti svatého Petra a Pavla, patronů kostela, se konala v sobotu 25.dubna. Celebroval ji litoměřický kanovník P.Karel Havelka a spolu s ním koncebrovali kněží krušnohorského vikariátu. Se mší svatou byly letos spojeny odpustky, které se vážou ke svatopavelském roku 2008/2009 vyhlášeném papežem Benediktem XVI. Počasí k této pouti vyšlo nádherně a i místní chrám vypadal skvostně, ačkoli je stále ještě opravován. Po mši následovalo malé pohostění. Zúčastnilo se asi 70 poutníků.

Mše svatá ke cti svatého Marka, patrona kostela, se konala 26.dubna v Sušanech.

Missa chrismatis a žehnání olejů

Letos 7.dubna se v litoměřické katedrále konala Missa chrismatis neboli mše svatá spojená s obřady žehnání posvátných olejů. Z těchto biskupem požehnaných olejů jsem, jako každý rok, přivezl menší množství do Jirkova. Budou používány při patřičných bohoslužbách a obřadech. Proč církev vůbec oleje používá? Historie je velmi stará a začíná vlastně s počátkem církve. Olej byl od pradávna užíván jako prostředek k uzdravení, ke kráse, k vůni, k lahodnosti pokrmu, k boji v aréně. Olej je symbolem hojnosti a požehnání, je chápán jako božský dar a znamená vyvolení a povolání.

Nádoba na olej v litoměřické katedrále z r.1785 je stále užívaná.

V církvi je olej obrazem Ducha svatého, jenž člověku dává sílu k duchovnímu boji.

Církev užívá trojího oleje:

- olej nemocných (**infirmorum**),
- olej křtěnců (**catechumenorum**),
- křížmo (**chrisma**) (olej+balzám)

Olejů se v katolické bohoslužbě hojně užívá, a to při: křtu, biřmování, svátosti nemocných, svěcení kněží a biskupů, konsekrace kostela, oltáře, bohoslužebných nádob, zvonu, atd.

Dodnes se pomazává katechumenům při křtu temeno hlavy olejem. Ti, kdo vstupují do společenství věřících, se právem nazývají křesťany (Kristus - v překladu „Pomazaný“). Při pomazání křížmem dostávají věřící podíl na Kristově královském a prorockém kněžském úřadu. Pomazání olejem nemocných (srv. Jak 5,14) je lékem pro duši a tělo.

Modlitba žehnání olejů:

Bože, sílo svého lidu, požehnej olej pro katechumeny a všem, kteří budou tímto olejem označeni, dej moudrost a sílu svého svatého Ducha, aby stále lépe rozuměli Kristovu evangelium a aby v nich rostlo odhodlání Krista následovat. Přijmi je za své syny a dej jim nový život ve své církvi. Skrze Krista našeho Pána. Amen.

Zákon důležitých maličností.

Na naší křesťanské cestě životem se denně setkáváme s maličkostmi, které nás přímo vybízejí k tomu, abychom k nim zaujali správný, poctivý a křesťanský vztah, abychom je prožívali nebo překonávali ne pro sebe, ale pro našeho Pána Ježíše. Tyto maličkosti nás tak důvěrně provázejí, že utvářejí a formují náš křesťanský život. Kdo si myslí, že si nebude všimnat těchto maličností ve svém životě a čeká na „velké věci“ – nedočká se a svůj život neplodně promarní a pročeká. – A kdyby snad ta „velká věc“ přece jen přišla, nezvládne ji, protože nemá trénink v maličkostech. Uveďme si některé z těchto našich životních maličností: Jsem schopen říci srdcem: Buď vůle tvá – i v situacích, - když se děti dožadují svého a já se zrovna potřebuji soustředit na práci, - když jsme na výletě a začne hustě a vytrvale pršet, - když někam jedeme a vlak nám zrovna ujede „před nosem“, - když máme zrovna málo peněz a přijdou nečekané finanční výdaje – atp.? – Běžně těmto životním situacím říkáme „zákon schválnosti“. Tento „zákon schválnosti“ se v našem životě skutečně ukazuje, ale nepřikládejme mu jiný význam, než mu náleží. Je zákonem důležitých maličností a byl nám dán zřejmě proto, aby Pán zkoušel naši trpělivost, a to právě v těchto malých a běžných věcech. Jako náš Tvůrce a Zachránce na to má přece svrchované právo. Záleží na tom, jak se zachováváme. Když se s pomocí Panny Marie budeme snažit říkat svým srdcem: Fiat! – Staň se! – „zákon schválnosti“ pak zde nebude proti nám, ale pro nás. Vždyť již dnes vidíme, že jsou situace, ve kterých nám tento „zákon schválnosti“ zcela „schválně“ pomáhá.

(Podle V.Drvoty)

„Laici od svatého Dominika“ - Dočkali jsme se.

Jednoho krásného slunečného dubnového dne jsem seděla na lavičce a vyhlížela až se na protějším chodníku objeví od vlaku pospíchající hloučky cestujících. Obávala jsem se, zda mezi nimi poznám muže, se kterým jsem se posledně setkala někdy za totality. Byly to zbytečné obavy. Šel sám, trochu nerozhodně se rozhlížel, stále mohutné, vzpřímené postavy, nyní už prošedivělý, v civilním oděvu. Byla jsem si sice jistá, ale co kdyby... a tak jsem se pro jistotu zeptala: otec Augustin? – ano. Přivítala jsem ho šťastná, že ho zase po letech vidím a že se právě on ujal našeho osiřelého dominikánského společenství. Náš nový asistent **fr.Augustin Prokop OP** (1952) pochází z židlochovické farnosti. V Hustopečích absolvoval gymnasium, do Řádu ho (1970) přijímal P.M.Habáň na Chlumu a na kněze byl vysvěcen 1977. Vystřídal několik kaplanských míst i klášterů, byl novicmistrem OP, asi dva roky na misiích v Estonsku a na Litvě. Nyní je knězem ve společné duchovní správě a převorem kláštera OP v **Plzni u farnosti Panny Marie Růžencové**, která letos oslaví 100 let od založení. Stále pokorný, připravený naslouchat o sobě mluvit nechtěl. Až na naše výslovné přání se nám takto ve stručnosti představil. Díky Bohu a sv.Dominiku za nového asistenta.

S.Zdislava

Modlitba má největší moc na světě, neboť dokáže pohnout rukou Toho, který hýbe světem.

MOC MODLITBY

Proto nezanedbávejme modlitby, neomlouvejme se falešným poukazováním na shon dnešní doby. Kdo nemá čas na modlitby a střemhlav spěchá do práce, koná práci ve spěchu, rozladěně, nespokojeně podrážděně. Na jednom bavorském domě čteme nápis: „Jako broušení kosa nezdržuje sekání, tak modlitba nezdržuje práci.“ Právě ten, kdo chce dobře a rychle kosit, nelituje času na pořádné naostření kosa. Práce mu jde nesrovnatelně lépe než tomu, kdo „se nezdržel“ broušením. Kdo se opravdově modlí, je naplňován láskou, radostí, klidem, a trpělivostí. Čas vynaložený na modlitbu se nám bohatě vrátí. Vítězná moc Krista za nás ukřižovaného, v jehož jménu prosíme, se při nás určitě projeví. BTM vydala v minulosti několik brožurek modliteb, které si můžete objednat. Mohou být inspirací pro náš modlitební život. Věříme, že Vám dobře poslouží i nově vydaná brožurka s názvem „Modlitby slavných“.

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB V ČR

31.května 2009 od 14.00 hod. v Betlémské kapli, Praha 1

Český národ potřebuje odpuštění mnohých hříchů, provinění a vzpour, kterých se dopouští proti Bohu. Proto chceme společně přistoupit k trůnu milosti a vyprosit pro naši zemi milosrdenství a pomoc v pravý čas (Žd 4, 16). Věříme, že Pán chce smířit národ se sebou samým a mocným způsobem zaplavit svět svou přítomností.

Zveme všechny na slavnostní shromáždění Světového dne modliteb, které se letos koná v Praze v Betlémské kapli. Připojte se k miliónům křesťanů z celého světa, kteří se na Letnice sjednotí v pokání, modlitbách, chválách a uctívání živého Boha. Dnu modliteb bude předcházet třídní půst. Toto hnutí modliteb začalo v roce 2000 v jižní Africe na základě vize, kterou přijal křesťanský podnikatel Graham Power. V listopadu 2004 vyzvala africká církev křesťany celého světa, aby se ke Světovému dni modliteb připojili, a tak se na letniční neděli 15. května 2005, na prvním celosvětovém dni modliteb (**GDOP = Global Day of Prayer**), společně modlili křesťané různých denominací ze 150 národů.

Toto hnutí není formální nebo pouťové, ale jde tu o skutečné volání k Bohu na základě zaslíbení Bible: „Jestliže.., můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hřích a uzdravím jejich zemi“ (2. Paralipomenon 7,14).

HISTORICKÉ ZASTAVENÍČKO

Původ názvu obce není zcela zřejmý, pravděpodobně nejdříve patřil pouze části lesa, u něhož vznikla malá osada. Nejstarší známý název této osady - "Wssestud" - poté prodělal řadu změn. Osada byla uváděna jako Czestul, Ws-siestus, Wssyestud, nebo také německým názvem Schiestel, **Schössel**, Schoesslaw. Dnešní jméno "Všestudy" je českého původu a pochází buď z osobního jména Všestud, které bylo v minulosti pravděpodobně přezdívkou, mající vztah k podstatnému jménu stud, nebo ke slovesu studiti.

Nejstarší částí obce je tzv. Buschenpelz - **Pošumpelec**. Dnes zde leží pár rozvalin, původně tu stával velký zájezdní hostinec **u staré Míšeňské cesty**. První doložená písemná zpráva o Všestudech pochází z roku 1325. Jedná se o listinu, potvrzující prodej řady vesnic, mezi nimiž byla také "Wssestud", chomutovské komendě řádu německých rytířů klášterem v Podbořanech.

Zdejší **kostel**, zasvěcený archanděli Michaelovi, byl postaven v gotickém slohu, pravděpodobně v období kolem poloviny 16. století. Roku 1775 jej značně poškodil požár, a tak byl o čtyři roky později za přispění císařovny Marie Terezie přestavěn. Dnes je kostel v havarijním stavu (viz obr.).

Většina obyvatel Všestud se živila zemědělstvím, kterému se zde pro úrodnou půdu opravdu dařilo, či chovem dobytka, ovcí, koz, prasat a husí. Pěstovala se zde i včelstva a obec vlastnila také jeden rybník. V obci bylo také několik řemeslníků - 1 řezník, 4 zedníci, 1 kovář, 1 švec, 1 stolař, 3 tesaři, podomní obchodník a 3 hospodští. V 19. století nastal v okolí Všestud a Pošumpelce velký rozvoj dolování hnědého uhlí. Tyto doly byly vlastně pouze 20m dlouhé šachtyce a kýble s uhlím se na povrch vytahovaly ručními vrátky.

Boží muka na obrázku pocházejí snad z 16.století a byly umístěny na křižovátce cest na Pošumpelci. Je to nejvzácnější dílo svého druhu na chomutovsku. Spatřit je můžete v Chomutově v lapidáriu muzea.

Podle Z.Binterové

Citát na květen:

„Jestliže nesoudíš druhé, věř, že od Boha dostáváš nejvyšší uznání a dojdeš dobra.“

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz